

ภาคผนวก

(๓๑ ทวิ)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขคดีที่

๒๕๒/๒๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่

๕๓๓/๒๕๕๑

สำหรับศาลใช้

๕๔
๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดบึงกาฬ

วันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความอาญา

ระหว่าง

พนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬ

โจทก์

นางสาวสุพัตรา รื่นเรือง

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยเป็นคนสัญชาติไทย มีภูมิลำเนาในประเทศไทยได้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรทางบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขงบ้านดงสรวง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย ซึ่งไม่ใช่ช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย หลังจากเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วจำเลย เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรทางบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขงบ้านดงสรวง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย ซึ่งไม่ใช่ช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย โดยขณะจำเลยลักลอบเข้ามาในราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จำเลยได้นำเข้ามาใน ราชอาณาจักรซึ่งเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำนวนหนึ่งเม็ดครึ่ง น้ำหนัก ๐.๑๑๐ กรัม และจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนหนึ่งเม็ดครึ่งดังกล่าวไว้ในครอบครอง โดยฝ่าฝืนกฎหมาย เข้าพนักงานจับกุมจำเลยได้พร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีนเป็นของกลาง เหตุเกิดที่ตำบลดงบัง อำเภอ บึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย ของกลางหมดไปในการตรวจพิสูจน์ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ

/ยาเสพติดให้โทษ...

(๑๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

34
5

- ๒ -

พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๕, ๖๗ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑, ๖๒
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑

จำเลยให้การรับสารภาพ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบประกอบคำรับสารภาพของจำเลยว่า เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลา ๘ นาฬิกา คาบตำรวจเว็ชเชอร์ พลรัตน์ ได้รับแจ้งจากสายลับว่าจำเลยกับนางรวงทอง กองเมือง ลักลอบข้ามไปประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อซื้อเมทแอมเฟตามีน บริเวณท่าเรือบ้านคางสรวง ตำบลคงบัง อำเภอเมืองโขงหลวง จังหวัดหนองคาย เจ้าพนักงานวางแผนจับกุมโดย คาบตำรวจเว็ชเชอร์ ชุ่มดูความเคลื่อนไหวริมฝั่งแม่น้ำโขง ส่วนคาบตำรวจนิคม ชัยอามาตย์ กับคาบตำรวจ อภิชาติ เทพจันทร์ ชุ่มดูบริเวณที่จำเลยกับนางรวงทองจอดรถจักรยานยนต์ คาบตำรวจเว็ชเชอร์ใช้กล้องส่องทางไกลส่องดู เวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา เห็นเรือหางยาว ๑ ลำ มีชายคนขับ ๑ คน นางรวงทองนั่งบริเวณหัวเรือ จำเลยนั่งตอนกลาง เรือแล่นออกจากท่าบ้านทุ่งน้อยฝั่งประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวไป จอดที่ท่าเรือบ้านคางสรวง ห่างจากจุดที่คาบตำรวจเว็ชเชอร์ชุ่มอยู่ประมาณ ๕๐ เมตร แล้วคนขับเรือก็ขับเรือ กลับไป ส่วนจำเลยกับนางรวงทองเดินไปบริเวณที่จอดรถ เจ้าพนักงานตำรวจออกจากที่ชุมขอตรวจคันไม่พบ สิ่งของผิดกฎหมาย เมื่อสอบถามจำเลยรับว่าลักลอบข้ามไปประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เจ้าพนักงานตำรวจเห็นทั้งสองคนมีอาการพิรุธน่าสงสัยว่ามีสิ่งของผิดกฎหมายซุกซ่อนในร่างกาย จึงพาไปให้ แพทย์โรงพยาบาลบึงโขงหลวงตรวจร่างกาย แต่ก่อนตรวจจำเลยนำเมทแอมเฟตามีนจำนวนหนึ่งเม็ดครึ่งบรรจุ ในถุงพลาสติกใสใส่ไว้ในช่องผ้าสำหรับใส่โทรศัพท์เคลื่อนที่ มอบให้แพทย์ผู้ตรวจ จึงยึดไว้เป็นของกลาง ชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนแจ้งข้อหาจำเลยว่ามีเรือและมิไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยผิดกฎหมาย และเป็นคนไทยลักลอบออกไปและเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางที่กฎหมาย กำหนด จำเลยรับสารภาพว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางจากรานลาวเพื่อนำมาเสพเอง

/จำเลยไม่สืบพยาน...

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใต้

- ๓ -

จำเลยไม่สืบพยาน

พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ปัญหาว่าจำเลยกระทำความผิดตามที่ฟ้องหรือไม่ ความผิดฐานเป็นคนสัญชาติไทยเดินทางออกป็นนอกราชอาณาจักรและเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมายกำหนด มิใช่โทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ฐานมิใช่ไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี อัตราโทษอย่างต่ำไม่ถึงห้าปี เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพจึงฟังได้ว่ากระทำความผิดโดยไม่จำต้องสืบพยาน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง ส่วนฐานนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โจทก์นำสืบประกอบคำรับสารภาพโดยมีคำตรวจวิเชียรและคำบริภาษนิคม เจ้าพนักงานผู้ร่วมจับกุมเบิกความตอบคำซักถามในทำนองเดียวกันว่า เมื่อได้รับแจ้งจากสายลับว่าจำเลยลักลอบออกนอกราชอาณาจักรพยานกับพวกเจ้าพนักงานไปชุ่มริมฝั่งแม่น้ำโขง ใกล้ท่าเรือบ้านดงสว่าง คำบริภาษวิเชียรใช้กล้องส่องทางไกลส่องดู กระทั่งเวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา เห็นเรือหางยาว ๑ ลำ มีชายคนขับ ๑ คน นางรวงทองนั่งบริเวณหัวเรือ จำเลยนั่งตอนกลาง เรือแล่นออกจากท่าบ้านทุ่งน้อย ฝั่งประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวไปจอดที่ท่าเรือบ้านดงสว่าง ห่างจากจุดชุมดูประมาณ ๕๐ เมตร บริเวณทางเดินจากท่าเรือไปที่จอครดเป็นพื้นที่โล่ง จำเลยกับนางรวงทองเดินไปถึงที่จอครดโดยไม่หยุดแะที่ใด พยานไม่ได้ตรวจค้นตัว แต่ให้จำเลยล้วงกระเป๋าเสื้อกางเกงของตนเอง ไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย แต่สังเกตเห็นจำเลยและนางรวงทองอาการพิรุธน่าสงสัยว่ามีสิ่งผิดกฎหมายซุกซ่อนในตัว จึงพาไปให้แพทย์โรงพยาบาลบึงโขงหลงตรวจร่างกาย ก่อนตรวจจำเลยนำเมทแอมเฟตามีนของกลางซึ่งซุกซ่อนไว้ในช่องผ้าสีฟ้า-เหลือง สำหรับใส่โทรศัพท์มือถือที่มอบให้นายแพทย์อนันต์ สนั่นเอื้อ ตรวจสอบข้างในบรรจุเมทแอมเฟตามีนของกลาง เมื่อพยานสอบถามจึงยอมรับว่าเป็นเมทแอมเฟตามีนที่ซื้อมาจากนายช่วยราษฎรลาวที่บ้านทุ่งน้อยฝั่งประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในราคาเม็ดละ ๑๐๐ บาท เพื่อนำมาเสพยาเอง

/จึงจับกุม...

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

จึงจับกุมจำเลยดำเนินคดี เห็นว่า ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางวันมีแสงสว่างมองเห็นได้ชัดเจน บริเวณที่เกิดเหตุเป็นที่โล่ง คบตำรวจวิเชียรเห็นจำเลยตั้งแต่นั่งเรือหางยาวเล่นออกจากท่าบ้านทุ่งน้อย ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาจอดทำบ้านตงตรงจนถึงบริเวณที่จอครดจักรยานยนต์ ทั้งเมื่อเห็นจำเลยเป็นหญิงก็ไม่ได้ตรวจค้นตัวจำเลย อันแสดงให้เห็นว่าพยานปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และเบิกความตรงไปตรงมาไม่มีเหตุให้ระแวงว่าจะกลั่นแกล้งจำเลย คำเบิกความมีน้ำหนักให้รับฟังประกอบกับจำเลยมอบเมทแอมเฟตามีนของกลางซึ่งถูกซ่อนที่ตัวให้นายแพทย์อนันต์และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลด้วยความสมัครใจของจำเลยเอง พยานหลักฐานโจทก์นำสืบมารับฟังได้ว่าจำเลยนำเมทแอมเฟตามีนของกลางติดตัวมาจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจริง แต่เมื่อพิจารณาบันทึกคำให้การของคบตำรวจอภิชาติ คบตำรวจวิเชียรและคบตำรวจนิคมแล้วต่างให้การเช่นเดียวกันว่าสอบถามจำเลยรับว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางเพื่อนำมาเสพ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๓ จ.๕ และ จ.๑๐ ตามลำดับ และตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมายเลข จ.๘ ชั้นสอบสวนจำเลยยังคงให้การว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางเพื่อเสพ ตามบันทึกคำให้การ เอกสารหมายเลข จ.๑๒ เมื่อพิจารณาประกอบกับจำนวนเมทแอมเฟตามีนของกลางซึ่งมีเพียงหนึ่งเม็ดครึ่ง น้ำหนัก ๐.๑๘๐ กรัม น่าเชื่อว่าจำเลยซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางมาเพื่อเสพเองดังที่ให้การรับสารภาพตลอดมา แม้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า "นำเข้า" หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร แต่เมื่อคำนึงถึงอัตราโทษตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาทเท่ากับโทษฐานผลิตหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ในขณะที่โทษฐานจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มาตรา ๖๖ กำหนดโทษตามปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือจำนวนหน่วยการใช้ หรือน้ำหนักสุทธิ เห็นได้ว่า กฎหมายกำหนดโทษความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษตามความร้ายแรงของอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่สังคมอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดโดยการนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันก่อให้เกิดอันตราย

//แก้สังคม...

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

แก้สังคมอย่างร้ายแรงเพราะเป็นการทำให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่ายขึ้น กฎหมายจึงกำหนดโทษสูง เมื่อความมุ่งหมายเป็นเช่นนี้ "นำเข้า" ตามมาตรา ๔ ดังกล่าวจึงหมายถึง การนำเข้าในราชอาณาจักรที่เป็นอันตรายแก้สังคมอย่างร้ายแรง เมื่อเมทแอมเฟตามีนของกลางมีเพียงหนึ่งเม็ดครึ่ง น้ำหนักสุทธิ ๐.๑๗๐ กรัม นับว่าเป็นจำนวนน้อยและจำเลยมีไว้เพื่อเสพเองโดยไม่มีวัตถุประสงค์ที่เป็นอันตรายแก้สังคมอย่างร้ายแรง ดังวินิจฉัยข้างต้น การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง, ๖๗ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑, ๖๒ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๑ ฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ฐานเป็นคนไทยออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมายกำหนด ปรับ ๑,๐๐๐ บาท ฐานเป็นคนไทยเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมายกำหนด ปรับ ๑,๐๐๐ บาท ฐานให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๔ กระทงละกึ่งหนึ่ง ฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ฐานเป็นคนไทยออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมายกำหนด ปรับ ๕๐๐ บาท ฐานเป็นคนไทยเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางตามที่กฎหมายกำหนด ปรับ ๕๐๐ บาท รวมจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๑,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ทั้งมีบุตรต้องอุปการะเลี้ยงดู เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดีสักครั้งหนึ่ง โทษจำคุกรอไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๕๖ คุมประพฤติจำเลยโดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๑ ครั้ง ภายในระยะเวลา ๑ ปี ให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่

/พนักงานคุมประพฤติ...

(๓๑ ทวิ)

 1
 คำหรับศาลใช้
51
7

- ๖ -

พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควร ๑๒ ชั่วโมง ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมาย
 อาณามาตรา ๒๕, ๓๐ ความผิดฐานนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้ยก/

นายปรานิต รัญวาสี

นายจำลอง แก้วนาง

(๓๑ ทวิ)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๔๕/๒๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๘๓๐/๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔

วันที่ ๗ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ความอาญา

ระหว่าง

พนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬ

โจทก์

นางสาวสุพัฒตา รื่นเรือง

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

ความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

โจทก์ อุทธรณ์ คำพิพากษา

ศาลจังหวัดบึงกาฬ ลงวันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ รับวันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้

กระทำความผิดตามกฎหมายหลายกรรมต่างกัน โดยจำเลยเป็นคนสัญชาติไทย มีภูมิลำเนา

ในประเทศไทยได้เดินออกไปนอกราชอาณาจักรที่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง บ้านดงสรวง

/ซึ่งไม่ใช่

(๓๑ ทวิ)

- ๒ -

สำหรับศาลใช้

๘/๙

ซึ่งไม่ใช่ช่องทาง ด้านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หลังจากนั้นจำเลยเดินทางเข้ามาใน
ราชอาณาจักรที่บริเวณดังกล่าว จำเลยนำเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๑ จำนวน ๑.๕ หน่วยการใช้ (หนึ่งเม็ดครึ่ง) น้ำหนัก ๐.๑๗๐ กรัม เข้ามา
ในราชอาณาจักรและมีเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไว้ในครอบครอง โดยฝ่าฝืนกฎหมาย
เหตุเกิดที่ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลย
และยึดได้เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของกลาง ของกลางหมดไปในการตรวจพิสูจน์
ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕,
๖๕, ๖๗ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๑, ๖๒ และประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและ
ให้การใหม่เป็นรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง, ๖๗ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๑, ๖๒ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม
ต่างกัน ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

/ฐานมี

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

81/6

- ๓ -

ฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท/ฐานเป็นคนไทยออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางที่กำหนด ปรับ ๑,๐๐๐ บาท/ฐานเป็นคนไทยเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางที่กำหนด ปรับ ๑,๐๐๐ บาท/จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๔ กระทั่งลงกึ่งหนึ่ง ฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ฐานเป็นคนไทยออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับ ๕๐๐ บาท ฐานเป็นคนไทยเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับ ๕๐๐ บาท รวมจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๑,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ทั้งมีบุตรต้องอุปการะเลี้ยงดู เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดีสักครั้งหนึ่ง โทษจำคุกรอไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ คำนึงความประพฤติจำเลย โดยให้ไปรายงานตัว ต่อพนักงานคุมประพฤติ ๓ ครั้ง ภายในระยะเวลา ๑ ปี ให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควร ๑๒ ชั่วโมง ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

81/6

- ๔ -

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ตรวจสอบจำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ขอให้จริงฟังยุติตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยคู่ความทั้งสองฝ่ายมิได้อุทธรณ์โต้แย้งว่า เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำเลยซึ่งเป็นคนสัญชาติไทยถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมขณะเดินทาง จากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาในราชอาณาจักรที่บริเวณ ท่าเรือบ้านดงหลวง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย โดยมิได้รับอนุญาต เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นพบเมทแอมเฟตามีนได้จากจำเลย ๑.๕ เม็ด สำหรับความผิด ฐานเป็นคนสัญชาติไทยเดินทางออกไปและเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมิได้ผ่านช่องทางที่ กำหนดและฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตนั้น ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตาม อุทธรณ์ของโจทก์เพียงประการเดียวว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีน เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการ ตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การปราบปรามและควบคุม ยาเสพติดให้โทษไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย ยาเสพติดให้โทษที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ด้วย ทั้งนี้เพราะปัญหายาเสพติดให้โทษ ในปัจจุบันเป็นปัญหาสำคัญร่วมกันของนานาประเทศ ประกอบกับยาเสพติดให้โทษเป็นภัย

/ร้ายแรง

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

81

- ๕ -

ร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิตของมนุษย์และสังคมอย่างใหญ่หลวง บุคคลไม่พึงเสพและไม่พึงมีไว้ในครอบครอง ผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออก กฎหมายจึงกำหนดโทษในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษลดหลั่นกันไปตามความร้ายแรงของอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่สุขภาพชีวิตของมนุษย์ และสังคมอันเนื่องมาจากการกระทำความผิด ดังเช่นการที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษประหารชีวิต แสดงให้เห็นว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ล้วนเป็นการกระทำที่เป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน มีผลกระทบต่อสุขภาพชีวิตมนุษย์ และสังคมเพราะเป็นบ่อเกิดแห่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ทำให้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มีอยู่อย่างแพร่หลายยากที่จะปราบปรามให้หมดสิ้นไปได้ กฎหมายจึงต้องมีมาตรการลงโทษขั้นเด็ดขาดและหนักกว่าปกติแก่ผู้กระทำความผิด โดยแยกประเภทตามความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด ด้วยการกำหนดโทษระหว่างความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ กับฐานผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อจำหน่าย ให้นักเบาแตกต่างกัน การที่

/จำเลย

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

จำเลยเป็นคนสัญชาติไทยเดินทางออกไปสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แล้วนำเมทแอมเฟตามีน ๑.๕ เม็ด เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต การกระทำของจำเลยต้องตามบทนิยามของคำว่า "นำเข้า" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งหมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว การกระทำของจำเลยไม่ว่าจะนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรด้วยเหตุผลการใดโดยไม่ได้รับอนุญาต ที่มีไซเพื่อจำหน่ายก็ถือว่าเป็นความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามฟ้อง ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยไม่มีความผิดฐานนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ฐานนำยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตอีกบทหนึ่ง ซึ่งเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ลงโทษฐานนำยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ให้จำคุกจำเลยตลอดชีวิต ปรับ

/๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

1436-๗-

๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ประกอบ
 มาตรา ๕๓ คงจำคุก ๒๕ ปี ปรับ ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นตาม
 คำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว จำคุก ๒๕ ปี และปรับ ๕๐๑,๐๐๐ บาท ให้กักขังแทน
 ค่าปรับได้ไม่เกิน ๑ ปี ไม่รอกการลงโทษและไม่คุ้มครองประพฤติดำเลย นอกจากที่แก้ไข
 เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น.

นางสาวมณฑิรา จำนงค์

นางปาริชาติ ภู่อารว

นางอภิรดี โพธิ์พร้อม

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๗๒๐/๒๕๕๕

๒๕๕๕

วันที่ ๑๒

เดือน

กรกฎาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๕

ศาลฎีกา

พนักงานอัยการจังหวัด

โจทก์

ระหว่าง

นางสาวสุพัฒตา รื่นเรือง

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

ความผิดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

จำเลย

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔

ลงวันที่

๗

เดือน

มิถุนายน

พุทธศักราช

๒๕๕๓

ศาลฎีกา

รับวันที่

๑๓

เดือน

ธันวาคม

พุทธศักราช

๒๕๕๓

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้กระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน โดยจำเลยเป็นคนสัญชาติไทย มีภูมิลำเนาในประเทศไทยได้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรไทยไปบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขงบ้านดงสรวงซึ่งไม่ใช่ช่องทาง คำนวณตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หลังจากนั้นจำเลยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรที่บริเวณดังกล่าว จำเลยนำพาแอมเฟตามีนซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำนวน ๑.๕ หน่วยการใช้ (หนึ่งเม็ดครึ่ง) เป็นหนัก ๐.๑๗๐ กรัม เข้ามาในราชอาณาจักร และมีเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดที่ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลย และยึดได้เมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของกลาง ของกลางหมดไปในการตรวจพิสูจน์ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๕, ๖๗ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑, ๖๒ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การ

ใหม่เป็นรับสารภาพ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง, ๑๗ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๑, ๑๒ วรรคสอง ประกอบกันของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม
ต่างกัน ลงโทษทุกกรรมเป็นกรรมหนึ่งความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑
ฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยไม่มีใบอนุญาต จำคุก ๑ ปี
ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ฐานเป็นคนสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทาง
ที่กำหนดปรับ ๑,๐๐๐ บาท ฐานเป็นคนสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่าน
ช่องทางที่กำหนดปรับ ๑,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การ
พิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กระทั่ง
ถึงหนึ่ง ฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยไม่มีใบอนุญาต จำคุก
๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ฐานเป็นคนสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่าน
ช่องทางที่กำหนด ปรับ ๕๐๐ บาท ฐานเป็นคนสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่
ผ่านช่องทางที่กำหนด ปรับ ๕๐๐ บาท รวมจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๑,๐๐๐ บาท
ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ทั้งมีบุตรต้องอุปการะเลี้ยงดู เห็นควรให้

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดีสักครั้งหนึ่ง โทษจำคุกรอไว้กำหนด ๒ ปี ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ความผิดประพฤติดังเลย โดยให้ปรายงานตัวต่อ
พนักงานคุมประพฤติ ๓ ครั้ง ภายในระยะเวลา ๑๕ ปี ให้ทำงานบริการสังคมหรือ
สาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควร ๑๒ ชั่วโมง
ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖๙, ๓๐ ข้อหาอื่น
นอกจากนี้ให้ยก

โจทก์อรรถณ

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาเป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง ฐานนำยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑
เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตอีกบทหนึ่ง ซึ่งเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานมี
ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ลงโทษฐานนำยา
เสพติดให้โทษในประเภท ๑ เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นกฎหมาย
บทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ให้จำคุกจำเลยตลอดชีวิต
ปรับ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

ประกอบมาตรา ๕๓ คงจำคุก ๒๕ ปี และปรับ ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อรวมกับโทษฐาน
อื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว จำคุก ๒๕ ปี และปรับ ๕๐๑,๐๐๐ บาท ให้กักขัง
แทนค่าปรับได้ไม่เกิน ๑ ปี ไม่รอกว้างโทษและไม่มีคุณสมบัติจำเลย นอกจากนี้
แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จึงเลขาธิการ

ศาลฎีกาตรวจสอบสำนวนและพิพากษาแล้ว ขอเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า

เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยซึ่งเป็นคนสัญชาติไทยเดินทาง

ออกจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และวันเดียวกันได้

เดินทางกลับประเทศไทย โดยไม่ผ่านช่องทางที่กำหนด แล้วจำเลยถูกเจ้าพนักงานตำรวจ

จับกุมที่บริเวณท่าเรือบ้านดงสรวง ตำบลดงบัง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย

เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นตัวจำเลยไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย แต่เห็นจำเลยมีพิรุณจึงพา

จำเลยไปให้แพทย์โรงพยาบาลบึงโขงหลงตรวจร่างกาย ก่อนตรวจจำเลยนำเมทแอมเฟตามีน

ของกลาง ซึ่งซุกซ่อนไว้ในซองผ้าสำหรับใส่โทรศัพท์เคลื่อนที่มอบให้นายแพทย์ผู้ตรวจ

สำหรับความผิดฐานเป็นคนสัญชาติไทยเดินทางออกไปและเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่

ผ่านช่องทางที่กำหนด และความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต โจทก์ จำเลยไม่อุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น สำหรับ ฎีกาของจำเลยที่ว่า โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานที่ชี้ให้เห็นว่าจำเลยนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักร พยานหลักฐานโจทก์จึงไม่พอพียงว่า จำเลยนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น เห็นว่า คดีนี้จำเลยให้การรับสารภาพ โจทก์สืบพยานประกอบคำรับสารภาพของจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ศาลชั้นต้นฟังพยานโจทก์ว่า จำเลยนำเมทแอมเฟตามีนจำนวนตามฟ้องติดตัวมาจาก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แล้วนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเสพ และพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยไม่อุทธรณ์ ส่วนโจทก์อุทธรณ์ว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ฎีกาของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการหยิบยกเอาข้อเท็จจริงซึ่งยุติไปในศาลชั้นต้นมาได้เพียงใหม่ในชั้นฎีกา จึงเป็นฎีกาในข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง ประกอบประมวล

(๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ มีปัญหาต้องวินิจฉัย
ตามฎีกาของจำเลยว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานนำยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑
เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการตรา
พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อการปราบปรามและควบคุมยาเสพติด
ให้โทษ เนื่องจากเมทแอมเฟตามีนเป็นภัยต่อสุขภาพและชีวิตของมนุษย์และสังคม การที่
จำเลยเดินทางออกจากประเทศไทยไปยังสหรัฐอเมริกาและกลับโดยประชาชนลาว และ
เดินทางกลับประเทศไทยโดยนำเมทแอมเฟตามีน ๑.๕ เม็ด เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต
ถือได้ว่าเป็นการนำเข้าตามความหมายของมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งหมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วไม่ว่าจะนำเมทแอม
เฟตามีนเข้ามามากหรือน้อย หรือด้วยเหตุผลประการใดของจำเลยก็ตาม ส่วนที่จำเลย
ฎีกาว่า รายงานการตรวจพิสูจน์ของกลางเอกสารหมายเลข จ. ๑ ไม่ได้ระบุสารบริสุทธิ์
ของเมทแอมเฟตามีนของกลางในส่วนที่จำเลยถูกกล่าวหาจึงต้องสงสัยว่า เม็ดยา ๑.๕ เม็ด
มีสารบริสุทธิ์อื่นเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือไม่ จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยนำยา
เสพติดให้โทษในประเภท ๑ เข้ามาในราชอาณาจักรนั้น เห็นว่า ตามรายงานการตรวจ

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

พิสูจน์ดังกล่าวระบุว่า ผลการตรวจพบยาเสพติดให้โทษชนิดเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นอนุพันธ์
ของเมทแอมเฟตามีนที่วัตถุของกลาง จึงเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แล้ว
แม้ไม่ระบุปริมาณสารบริสุทธิ์ก็ตาม การตรวจให้ข้อเท็จจริงเป็นความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง
ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยมาแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น
พิพากษายืน.

นายพีรพล พิษวัฒน์

นายสมควร วิเชียรวรรณ

นางสาวปิยกุล บุญเพิ่ม

ศาลฎีกา